

Hans Vernes schrijft z'n derde roman

over Westerwolde

Na „Het Mysterie van Westerwolde” en „Konsternatie op de Camping” heeft Hans Vernes zijn derde roman geschreven: „De Gevangene van Bourtange”. Eveneens blijkt hij zich intensief bezig te houden met de streek die hem het gevoel geeft, een thuis te hebben gevonden.

„Het boek gaat over een groepje avontuurlijke jongelui die in de Tweede Wereldoorlog een verzetsgroepje opgericht hebben. Ze hebben wat gedaan, ze hebben wat bereikt. Maar dat hoeft nog niet eens de geschiedenis in te gaan; zo belangrijk was het niet. Moeilijkheden zijn er gekomen, omdat er verraad gepleegd is. Ze weten onderling niet wie de verrader is en kunnen na de oorlog elkaar ook niet aanklagen. Dertig jaar lang blijft dat doorvreten en op een gegeven moment meent één door te hebben, wie het verraad gepleegd heeft.

En dan wordt deze man om zeep geholpen”.

„Ik had indertijd een grote uitgever, maar die eiste drie boeken per jaar. Dat vind ik een te hoog tempo, dat krijg ik niet klaar naast mijn werk. En nu krijg je dus, dat Van der Helm vindt dat ik teveel schrijf. Hij wil nog even wachten, terwijl mijn derde boek al lang klaar is. Dus eigenlijk zoek ik een nieuwe uitgever”.

Overigens is de uit Indonesië afkomstige auteur niet zo tevreden over de drukproeven van zijn boeken: „Het spijt me erg, maar die moeten zo'n zes keer gecorrigeerd worden”. Met het gevolg dat de boeken pas na vijf à zes maanden in de winkels liggen.

AMATEUR

„Ik ben in alle opzichten een amateur. Zelfs als leraar voel ik me een amateur. Niet dat ik geen vakman wil zijn - ik weet, dat ik dat wèl ben -, maar in mijn omgang met de jongelui staat de omgang voorop, niet de kennis. In dat opzicht ben ik dus een amateur; zo ben ik als schrijver een amateur, zo ben ik als schilder een amateur”.

Vernes ervaart publiciteit niet als erg plezierig: „Maar als mij iemand opbelt, een journalist die zegt dat hij erg enthousiast is over mijn boeken, nou dat vind ik leuk”.

Bekendheid betekent weinig voor hem. Hij zegt daarover, dat men in zijn psychologische rapporten een kijkje zou moeten nemen, want daar-in staat in negen van de tien gevallen vermeld: „Gebrek aan ambitie”. Wat is dan de motivatie van een schrijver om zijn produkten ter publicatie aan te bieden?

„Ik geloof dat als wij onderling op een onbewoond eiland zouden verblijven, dat er dan geen cultuur zou be-

30-1-1980
„Ik ben in alle opzichten een amateur”

Hans Vernes: bekendheid betekent weinig voor mij.

staan. Je zou bijvoorbeeld een dagboek bij kunnen houden. Maar dan heb je altijd in je achterhoofd, dat het dagboek eens in handen van een ander komt. En dan heb je een relatie opgebouwd. Waar ik wèl behoefte aan heb, is de relatie met mensen en dat doe ik onder anderen via schilderijen, dat doe ik via boeken”.

FILM

Naast het schrijven en schilderen blijkt de Neerlandicus zich bezig te houden met het maken van een 8-mm film over Westerwolde, als persoonlijk antwoord op „Waar ligt de grens”, die volgens hem te

eenzijdig is: „Die film van mij is ook eenzijdig, want op een eenzijdig antwoord komt ook een eenzijdig tegenantwoord. De film gaat voornamelijk over de schoonheid van Westerwolde en is niet gericht op het sociale. Kijk eens naar de mensen hier, kijk naar hun tuintjes. Mensen met zulke tuintjes zijn tevreden. Onherroepelijk! En in die film werd alles afgeschilderd als zwart, ontevreden, bokkig!”

Een titel heeft Vernes nog niet, maar als hij denkt aan „Waar ligt de grens”, dan zou hij zijn film „De schoonheid is hier grenzeloos” willen noemen. „Er is op het ogenblik

een stichting bezig te ontstaan, die (met een beroerd woord) denkt aan het „promoten”, het bevorderen van de belangen van Westerwolde. En die mensen zeggen, als die film klaar is, dat zij daar iets mee willen doen. Maar ik heb er wel bij gezegd: alles wat ik doe, is altijd voor een kleine kring - ik ben een amateur”. Half februari zal de stichting waarin zitting hebben: T. Bosklopper, E. Evers, J.B. Huiting, H. Roelevink, K. Stiekema, H. Vernes, B. Wiersma en R. Wolff, door de notaris bij akte worden vastgelegd. Een naam is er nog niet.

„Maar ik geloof dat het heter gaat: „Westerwolde Hamric”. Hamric, Ham komt van Heim: een streek waarin je je thuis kunt voelen”

Film op de t.v.?

„Als andere mensen dat voor me doen, vind ik het best; kunnen ze hun zin krijgen. Maar ik doe het niet, neen. Net zoals ik ook niet voor mijn boeken en schilderijen propaganda maak. Ik ben toch maar een amateur. Wie werkelijk bewust en intens leeft, die kan niet anders dan een amateur zijn”.

Laatste vraag: hoe kan een leraar Nederlands nog zoveel tijd overhouden om zijn hobbies uit te kunnen oefenen? „Mijn vrouw zegt: hij heeft een onuitputtelijke energie. Het is gewoon taakindelen en het besef dat je het niet laten kunt....”.